

СЁННЯ нікога не здзівіш тым, што на лаве, а то і на двюх адразу, сядзець перад ганкам бабукі і, шчаслівыя, гамоняць пра жыццё-быццё. Яны ўсё ведаюць, хоць рэдка хто з іх бывае далей лавы. Адкуль? Якім чынам? А, бач ты!.. Гэта якраз пра іх і сказала неяк мая суседка Віктараўна: «Каб ведаць, што робіцца ў цябе ў хаце, трэба выйсці на вуліцу і паслухаць суседзяў».

На ганку перад маім пад'ездам сёння адна лава, а некалі ж была і насупраць. Хто і куды яе прыняў — сказаць не бярुся, але засведчу толькі наступнае: хопіць і адной, бо і тая, бывае, іншы раз не занятая: паміраюць бабулі, адыходзяць, а на іх месца час пакуль нікога б з жыльцоў дома не парэкамендаваў. Не дараслі, жанкі, яшчэ вы, каб заняць сабе месца на лаве. Пацярпіце. Яна ад вас нікуды не падзенецца. Хоць, магчыма, і памыляюся: гэтыя жанчыны, што на падыходзе, могуць і не аблюбаваць сабе месца на лаве, бо яшчэ ж змоладу ўцягнуліся ў серыялы і «Аднакласнікі».

У нас на лаве звычайна сядзіць адзінокая бабуля Цітаўна. Толькі калі спякотна ці дождж ідзе, яе не відаць. А так тут і тут. Нярэдка і мая кабета папросіць, калі корпаюся на балконе: «Глянь там, Цітаўна сядзіць? Пайдзі збегаю ў краму, а заадно і навіны паслухаю...»

Цітаўна сядзіць. Жыве адна, сумна ў кватэры, ды і душнавата, а тут ветрык, людзі сноўдаюць туды-сюды. Ідзе жыццё,

— Ты, маці, як хочаш, а я ўсё ж помнік Паўлу пастаўлю. Ты ведаеш, пра што я кажу. Больш няма каму. Усё ж раслі разам, ды і чалавек ён добры быў. А пахаваны, як бяздомны які... Ды яшчэ і пры дарозе, навідавоку, дзе кожны, хто ідзе, бачыць гэтую несправядлівасць.

— Ці ж я буду супраць? Вазьмі, колькі трэба, грошай, — на дзіва лёгка пагадзілася жонка. — Зрабі, зрабі, Ягорка, помнічак. Хто ж, і сапраўды, калі не ты...

— Калі не мы, — паправіў яе муж. Потым Ягор дастаў сямейны альбом, узяў картку Паўла, дасланую яму з арміі, ацаніў: тут ён як жывы. Падыходзіць. Самы раз будзе. Год нараджэння і смерці ведаў. Пра месяц і дзень, калі нарадзіўся і памёр, спытаць няма ў каго. «Добра хоць так. Не пакрыўдзіцца...»

Назаўтра Ягор пайшоў заказваць помнік.

* * *

Папрасіла неяк Зінаіда Кірэеўна свайго ўнука, Сашку:

— Звазі-ка мяне, хлопча, у Гуту. Нешта закарцела.

— Што гэта з табой, бабуля? — здзівіўся той. — Ты ж была толькі там. На Радуніцу. А?

Старая ўздыхнула, не адразу прамовіла:

— Так-та яно так. Але мы ж на могілкі як едзем? Па сцежцы. А мне хочацца па вуліцы праехаць, а мо і прайсціся. Даўно,

Пятроўна, зямлячка і суседка, расказвае:

— Дуська мая пачула па тэлевізары пра цырульню, што ў нас нядаўна адкрылася... во забылася, на якой вуліцы... Дужа, кажа, там спецыялісты добрыя, а самы галоўны іхні цырульнік — мужчына, пераможца многіх замежных конкурсаў. Ды яго, праўда, часта паказваюць... Малады такі, прыгожы... Дзе толькі за мяжой не пабываў! Пабягу, кажа, і я да яго, хопіць хадзіць з абы-якой прычоскай. Ага, там цябе так і чакалі! Чарга! Запісвацца трэба. А гэта ажно за месяц наперад. Нічога не паробіш — запісалася. Дача-калася, усё як мае быць. Не буду казаць, прычоску зрабілі Дусьцы добрую, можна нават сказаць супер, але ж і грошай узялі — будзь здароў і не кірхай. За такую паслугу ў нашай цырульні, што вунь праз дарогу, заплаціла б у два, а тое і ў тры разы танней. Ну добра. Заплаціла дык заплаціла, бяды тае. Але ж ніхто на маю Дуську нават увагі не звярнуў, не пахваліў за тую модную прычоску. Што крыўдна, тое крыўдна. Атрымліваецца, дарэмна такія грошы выкінула кату пад хвост. Скажу больш. У тую нядзелю запрасіў мой кум да сябе на дачу — на шашлык. Там і падпаліла сваю модную прычоску дачка. Ды добрую пасму высмаліла спераду! Што рабіць? Як быць? Пабегла яна ў тую дарагую цырульню, каб падлатаць галаву, а там — стоп: чарга! Так і не прабілася. Давалося ісці ў сваю цырульню.

адным словам. І яна як бы ці не з галавой акунаецца ў ягоны вір.

А неяк бачу: сыны Цітаўны, а іх у яе два, прывезлі на легкавіку брусy, старыя з лавы адрываюць, на іх месца прыбіваюць новыя. Потым фарбуюць. Цітаўна, абaperшыся на кульбу, назірае за ўсім тым, што адбываецца. Адзін з сыноў заўважае:

— Цяпер, мама, табе будзе добра сядзець на лаве. Мякка. А то ж зусім пакрышыліся ад старасці брусy, нават цвікі вылезлі. І як ты сядзела?

— Дык жа кардонку, хіба не бачыў, падцілала? — вочы ў старой свецяцца радасцю. — Ну дзякуй вам, сыночкі.

Тут якраз прыкульгала Віктараўна, Цітаўна і ёй пахваліла сваіх сыноў.

— Ды бачу, бачу, — сказала суседка. — Гэта ж табе ўжо дзевяноста, мабыць?

— Так, маладзіца. Во на Спас будзе...

— Дык і колькі ж ты на гэтай лаве яшчэ сядзець збіраешся? — з хітрынкай глянула на Цітаўну Віктараўна.

— А пакуль і гэтыя дошкі не згніюць! — весела гаворыць Цітаўна, і яны, бабулькі, злёгка прыхінуўшыся шчакоў адна да аднае, шчасліва ўсміхаюцца...

* * *

Кожны раз, калі Ягор Аўдзееў наведваў вясковыя могілкі, дзе пахаваны ягоныя бацькі і дзяды, ён не праходзіў міма грудка зямлі, на якім сутуліўся долу чорны крыж, а на шыльдачцы — такога ж колеру — белай фарбай і няроўнымі літарамі было напісана: «Павел Гаўрылавіч Шабельскі». І ўсё, ні слова больш. Ад гэтага шчымела асабліва сэрца: Павел, ці проста Паўлік, быў ягоным равеснікам і сябруком дзяцінства. Прайшло, мусіць, гадоў дзесяць, як пахавалі яго побач з дачкой (яна, кажуць, скончыла жыццё самагубствам, і бацька прывёз яе з Поўначы, дзе Шабельскія жылі); тут жа брат Коля, яго забілі ў Маскве, куды вазіў дзяцей на спаборніцтвы яшчэ ў савецкі час. Забралі грошы, што былі выдаткаваны на ўсю каманду, збілі на горкі яблык, і ён сканаў проста на вуліцы. Кажуць, ніхто нават не выклікаў «хутку». А мо і няпраўда. Тут жа бацька Гаўрыла, маці Маруся. На кожнай магіле акуратныя помнікі з выявамі нябожчыкаў. Толькі ў Паўла нязграбнымі літарамі... белай фарбай... і ні слова...

Той раз, калі вяртаўся ў горад, Ягор разважаў: «Дачцэ помнік паставіў Паўлік, я ведаю; Колю — бацькі, Гаўрылу — Марыя, Марыі — зноў ж я, вядома, Паўлік. І кола замкнулася. А хто ж па-людску, як гэта робіцца сёння, увекавечыць больш прыстойна памяць пра яго? Жонка? Наўрад. Яна там і засталася жыць, а Поўначы. Ды і што там за кабета — хто скажа? Можа, у яе ўжо другі муж, дзеці пайшлі ад яго. Ці ж да Паўла?»

Дома, павячэраўшы, Ягор падняў вочы на жонку, уважліва паглядзеў на яе, выдыхнуў:

Фота Анатоля Кітшчука.

вой даўно на вуліцы не была! Як яна там, вуліца? Во ўжо дзе жыццё было некалі!

— Збірайся, паехаці! Якраз час маю, — кіўнуў унук і падаўся да легкавіка.

Зінаіда Кірэеўна не адразу выйшла на падворак — пакуль прыфранцілася ж. Не абы-куды едзе — у сваю родную вёску. Гэта ж свята, а на свята людзі здавён прыбіраюцца. Чым яна горшая?

— Я гатова! Паехалі, унучак, паехалі! — неўзабаве паказалася старая з сэнцаў.

З'ездзіла. Паглядзела. А потым можа з тыдзень хварэла. Калі не болей. І сама сабе раз-пораз гаварыла: «Не, па вёсцы больш не паеду. Ніколі. Нізашто. І калі памру, па ёй не вьязце. Божачкі ж мае! Што стала з Гутай! Глядзець балюча. Вербалоз і рознае карчэўе запаланіла ўсё на ўсцяж — хат не відаць, пасярод дарогі хмызняк расце. Джунглі дый годзе! Ды і якія ж там хаты? Ні шыб у вокнах, ні дахаў... Раскіданыя людскія гнезды... У адным двары толькі куры кльпаюць. Колькі праехала, ніводнага чалавека не стрэла. А якія ж тут добрыя людзі жылі!.. Узімку, бывала, печы як запаліць — вярочыны дыму цягнуцца ў блакітнае неба. І паветра так смачна пахла! Так смачна!.. Хто пехам ідзе па вуліцы, хто на кані едзе... Галасы чуваць... Пеўні кукаракаюць... Каровы рыкаюць... Бывала, і лаянка стаяла, нехта некага недалюбіў ці мо што не падзялілі людзі... Як без гэтага? Жыла вёска, радавалася, зрэдчас і пакутавала... А вяселлі якія правілі землякі-суседзі! А хрэсьбіны! Што куды падзелася? Каб тады, раней, мне сказаў хто, што так станецца з майёй вёскай, я яму вочы б выдрапала...»

Унук, блазнуночы, іншы раз папытае: — У вёску, бабуля, не хочаш? Ну, гэта, па галоўнай вуліцы праехаць, а? З аркестрам? Дык магу звязіць!

І старая толькі ківае галавой: эх, Сашка, ці табе ведаць, як шчасліва мы жылі ў сваёй Гуце!..

 Центр Промышленной Оценки					• Организация аукционов • Оценка всех видов имущества				
ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ПОВТОРНОГО АУКЦИОНА									
Организатор аукциона		ЗАО «Центр промышленной оценки», г. Минск, ул. Мележа, 5/2, пом. 1703							
Продавец		ООО «БЕЛИНВЕСТ-инжиниринг», г. Минск, пл. Свободы, 17/2							
Предметы аукциона (изолированные нежилые помещения):									
Лот № 1									
Наименование		Назначение		Общая площадь		Инвентарный номер		Адрес, этаж	
Рабочие помещения		Административное помещение		166,4		500/D-708164545		г. Минск, пр-т Победителей, 117-44 (Цокольный этаж)	
Начальная цена с НДС 20%:				304 619,14 BYN (3 046 191 400 BYR)					
Лот № 2									
Рабочие помещения		Административное помещение		410,7		500/D-708164543		г. Минск, пр-т Победителей, 117-42 (1-й этаж)	
Начальная цена с НДС 20%:				713 738,49 BYN (7 137 384 900 BYR)					
Задаток 10% от начальной цены предмета аукциона (лота) в белорусских рублях перечисляется на р/с № 3012343260010 в Дирекции ОАО «Белинвестбанк» по г. Минску и Минской области (адрес банка: г. Минск, ул. Коллекторная, 11), БИК 153001739, УНП 191021390, получатель платежа – ЗАО «Центр промышленной оценки»									
Срок подписания договора купли-продажи				10 рабочих дней после проведения аукциона					
Условия оплаты предмета аукциона									
Если между продавцом и покупателем (победитель аукциона либо единственный участник аукциона, согласившийся приобрести предмет аукциона по начальной цене, увеличенной на 5%) в течение срока, установленного для подписания договора купли-продажи, не достигнута договоренность по срокам и о порядке оплаты за предмет аукциона, такая оплата должна быть произведена в течение 30 (тридцати) календарных дней после заключения договора купли-продажи.									
Предыдущее извещение о проведении аукциона опубликовано в газете «Звязда» от 23.07.2016.									
Порядок проведения аукциона, оформления участия в аукционе, определения лица, выигравшего аукцион, а также возмещения затрат и оплаты вознаграждения за организацию аукциона, оговорен в Условиях его проведения, размещенных на сайте организатора торгов www.cpo.by									
Дата и время проведения аукциона				23.09.2016 в 11.00 по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703, ЗАО «Центр промышленной оценки»					
Дата и время окончания приема документов				22.09.2016 до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703, ЗАО «Центр промышленной оценки»					
Контактные телефоны				Тел.: +375 17-280-36-37; +375 29-183-69-71. E-mail: auction@cpo.by					

ИНФОРМАЦИОННОЕ СООБЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

по продаже гражданам Республики Беларусь в частную собственность земельных участков для строительства и обслуживания многоквартирных жилых домов в дер. Малое Залужье, дер. Дуброва, дер. Скураты, ул. Центральная, дер. Скураты, дер. Лужки Озеричко-Слободского сельсовета Смолевичского района Минской области

1	Форма проведения аукциона	Открытый
2	Дата, время и место проведения аукциона	6 октября 2016 года в 11.00, аг. Слобода, ул. Красногвардейская, 27, Озеричко-Слободской сельисполком, зал заседаний
3	Продавец и его адрес	Озеричко-Слободской сельисполком, аг. Слобода, ул. Красногвардейская, 27
4	Земельный участок, его кадастровый номер и адрес	Лот № 1 – площадь 0,1475 га, № 624883006601000125, дер. Малое Залужье (по гп. № 12) Лот № 2 – площадь 0,1268 га, № 624883003801000312, дер. Дуброва (участок № 2) Лот № 3 – площадь 0,1500 га, № 624883009101000205, дер. Скураты, ул. Центральная (участок № 1) Лот № 4 – площадь 0,1430 га, № 624883009101000204, дер. Скураты (участок № 1) Лот № 5 – площадь 0,1500 га, № 624883005601000164, дер. Лужки (по гп. № 8)
5	Условия продажи	Без изменения целевого назначения
6	Целевое назначение земельного участка	Для строительства и обслуживания многоквартирного жилого дома
7	Начальная (стартовая) цена продажи	Лот № 1 – 12 000 рублей Лот № 2 – 30 000 рублей Лот № 3 – 20 000 рублей Лот № 4 – 20 000 рублей Лот № 5 – 20 000 рублей
8	Условия аукциона	а) продажа по цене не ниже начальной; б) участниками аукциона могут быть граждане Республики Беларусь, постоянно проживающие на территории республики или проживающие постоянно проживающим в соответствии с законодательными актами Республики Беларусь; в) без права предоставления рассрочки
9	Наличие инженерной инфраструктуры	дер. Малое Залужье – подъездные пути, электричество, охранная зона электрических сетей дер. Дуброва – подъездные пути, электричество, газ, охранная зона электрических сетей, водоохранная зона р. Дубровка дер. Скураты, ул. Центральная – подъездные пути, электричество, газ дер. Скураты – нет, водоохранная зона р. Плиса дер. Лужки – нет
10	Условия оплаты	За безналичный расчет в течение 10-ти рабочих дней после подписания протокола по результатам проведения аукциона
11	Сумма задатка и реквизиты продавца	10% от начальной (стартовой) цены земельного участка, р/с 3641000000058 ЦБУ 621 г. Смолевичи, филиал 616 АСБ «Беларусбанк» г. Жодино, код 812, назначение платежа 04002 (с пометкой «задаток за земельный участок») УНП 600046563 (МФО 153001812)
12	Порядок предв. ознаком. в натуре с земельными участками	Среда в 10.00
13	Прием документов	в рабочие дни: понедельник, вторник, среда, четверг, пятница с 8.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00
14	Окончательный срок приема документов	30 сентября 2016 года до 17.00
15	Контактные телефоны	8 017 76 44 6 36, 68 0 30

Расходы по организации и проведению аукциона (Лот № 1 – 1503,69 бел. руб., лот № 2 – 1484,97 бел. руб., лот № 3 – 1492,55 бел. руб., лот № 4 – 1649,01 бел. руб., лот № 5 – 895,88 бел. руб. и публикация информационного сообщения подлежат возмещению победителем аукциона.

Примечания: для участия в аукционе в адрес продавца необходимо предоставить:

- Заявление на участие в аукционе по установленной форме.
- Документ, подтверждающий внесение суммы задатка (задатков). Физическим лицам – документ, удостоверяющий личность (паспорт) и копию паспорта покупателя или его доверенного лица, и доверенность, заверенную нотариально (в случае, если интересы покупателя представляет это лицо).
- Счет в банке, на который перечисляется сумма возвращаемого задатка.